

Afgiftekantoor: Brussel X

Bureau de dépôt: Bruxelles X

Toegelaten onder nr.: P102005

N° d'agrégation: P102005

PB-PP | B-00227
BELGIE(N) - BELGIQUE

Nummer III augustus 2019

Numéro III août 2019

Verschijnt: Trimestriël

Périodicité: Trimestriel

PRIVACYVERKLARING

De vzw Levensadem-le Souffle de Vie verbindt zich ertoe om naar best vermogen de bescherming van de persoonsgegevens te waarborgen via technische veiligheidsvoorschriften en een adequaat veiligheidsbeleid naar haar medewerkers toe.

Persoonlijke gegevens worden behandeld in overeenstemming met de bepalingen van de Europese reglementering inzake bescherming van persoonsgegevens die op 25 mei 2018 van kracht werd.

De gebruiker beschikt over een wettelijk recht op inzage en eventuele correctie van zijn of haar persoonsgegevens.

Mits bewijs van identiteit (kopie identiteitskaart) kunt u via een schriftelijke, gedateerde en ondertekende aanvraag aan vzw Levensadem schriftelijke mededeling bekomen van uw persoonsgegevens.

Indien nodig kunt u vervolgens ook vragen om gegevens te corrigeren die onjuist, niet volledig of niet pertinent zouden zijn.

Wat zijn “persoonsgegevens”, wat betekent “verwerking van persoonsgegevens” en wie is verantwoordelijk voor de verwerking van uw persoonsgegevens?

“Persoonsgegevens” zijn alle gegevens die betrekking hebben op een geïdentificeerde of identificeerbare persoon. Onder “verwerking van persoonsgegevens” verstaan we elke bewerking van persoonsgegevens, zoals onder andere het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van persoonsgegevens.

De verwerkingsverantwoordelijke is Levensadem vzw.
(ondernemer nummer: 0433798846)

Bewaarperiode:

Uw gegevens worden vernietigd wanneer ze niet meer noodzakelijk zijn voor onze dienstverlening.

Levensadem- le Souffle de Vie groeit en dus moeten we regelmatig de werking aanpassen en het werk herverdelen.

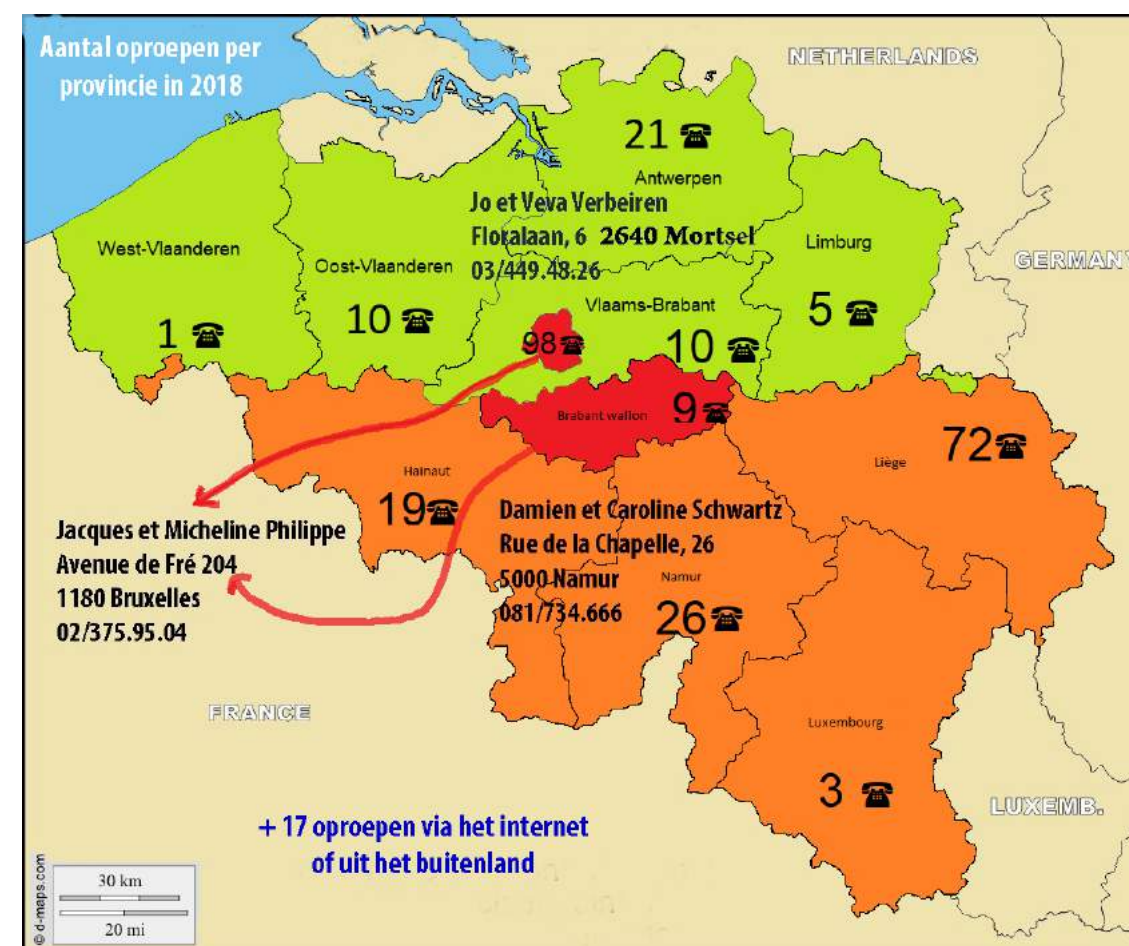
Tot onze spijt is de opstart van een nieuwe afdeling voor de provincie Luik niet kunnen doorgaan. De vele vrijwilligers ter plaatse zetten echter hun deeltaken verder.

Damien en Caroline Schwartz, die intussen in dienst genomen zijn door de vzw, nemen de verantwoordelijkheid voor de provincie Luik over en coördineren tevens de werking in de andere Waalse provincies.

Onze stichters, Jacques en Micheline Philippe, zijn opnieuw verantwoordelijk voor de oproepen uit Brussel en Waals-Brabant.

Vlaanderen blijft voor rekening van Veva en Jo Verbeiren-Desopper. Het blijft hun droom dat in Vlaanderen nieuwe afdelingen het licht zouden zien.

In 2018 waren er 291 nieuwe oproepen (dus zonder rekening te houden met de opvolging van de vele gezinnen die al jarenlang verder ondersteund worden door Levensadem).

ENKELE BERICHTJES UIT VLAANDEREN

In antwoord op onze uitnodiging voor het feest van 8 juni 2019 kregen we dit bericht van L.

“Een lach op mijn gezicht als ik jullie vzw ergens zie verschijnen. Intussen wordt ons zoontje volgende week 5 en is er een 2e die 2 wordt deze zomer”

Naar aanleiding van een getuigenis van haar dat verscheen in de krant De Standaard namen we weer contact op met Rosemie.

Ze antwoordde ons in een mail van 7 juni 2019:

Dag Veva en Jo,

Wat fijn om iets van jullie te horen! Ik zal nooit vergeten hoe jullie ons in een moeilijk moment liefdevol ontvangen hebben bij jullie thuis, ook al was ons verhaal heel ongewoon.

En ik zal zeker de vele gesprekken en de steun en troost niet vergeten die je me bood, Veva.

Met A. gaat alles heel goed: heel fijn, vreugdevol en rustig manneke, nu bijna 6 jaar. Enige bezorgdheid is zijn soms wat angstige natuur. Als therapeute weet ik dat dit kan te maken hebben met een stressvolle zwangerschap. Zijn vormende zenuwstelsel is aan veel stress blootgesteld geweest. We proberen heel liefdevol met hem om te gaan, en zo heeft

hij al beetje bij beetje zijn angst voor dieren overwonnen...

En Marleen stuurde ons dit bericht:

“Dank jullie wel voor de uitnodigingen. In juni was het wat lastig met de examens van de kinderen.

Ik kan jullie nooit genoeg bedanken voor alle steun en vriendschap in al die moeilijke momenten in mijn relatie en soms vraag ik me af of het allemaal wel nodig was om vol te houden.

Er zijn nog zaken die heel moeilijk zijn met de oudste als tiener vooral omdat alle verantwoordelijkheid altijd alleen bij mij ligt en dat is vermoeiend.

Ik vertrouw wel op God voor hulp. ik kan niet altijd komen klagen bij jullie!

Hartelijk dank voor jullie geduld al die jaren en perioden dat het echt wel zenuwslopend was en jullie altijd vriendelijk bleven. Wat een engelengeduld hebben jullie!!!

Gebruik deze tekst maar in jullie tijdschrift want ik kan jullie nooit genoeg bedanken.

OP DE WERELD ZETTEN

“Op de wereld zetten...”

Wanneer ik deze woorden nog maar hoor, doemt er in mijn verbeelding een wereld van beelden op; dat is nu eenmaal het effect van woorden wanneer ze in onze geest opkomen.

Op de wereld zetten..

Beweging...

Iets wat in die beweging binnenkomt...

Een vertrek,

maar er niet absoluut de bestemming van zien:

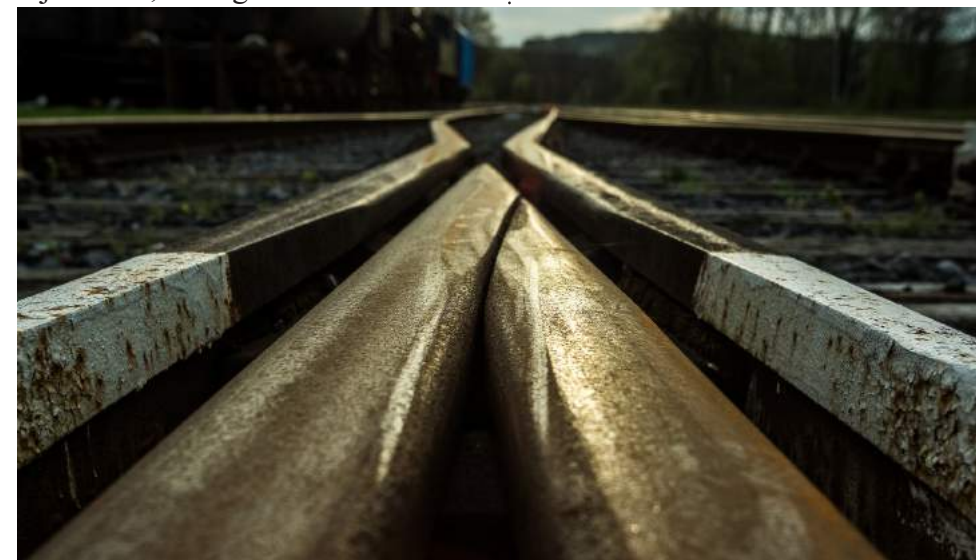
de wereld is zo groot!

Toen ik nog een kind was, speelde ik samen met mijn broers en zussen graag met elektrische treintjes. Hét magische moment was wanneer ik met uiterste voorzichtigheid heel precies de locomotief op de sporen plaatste en hij ontsnapte aan mijn hand, meegesleurd door de

kracht van de elektriciteit. Hoe dat kon, begreep ik niet echt. Maar ik wist wel heel goed dat ik hem niet kon tegenhouden zonder hem te beschadigen. Was het doel van het spel niet juist ... hem op de wereld te zetten?

De beloning voor een geslaagd vertrek van mijn locomotief bestond gewoon in het verzaligd toekijken. Ik kreeg er niet genoeg van mijn locomotief rondjes te zien draaien in het landschap dat we zelf gemaakt hadden met alles wat we hadden en dat kon dienen.

Mijn treintje passeerde langs huisjes van Lego, klom moeizaam de helling op gemaakt van een doos onder het tapijt, beklom de Meccano brug, passeerde de Dinky Toys autootjes, maakte een bocht rond een boom, die we zelf ineen geknutseld hadden van de stengel van een druiventros in een stuk plasticine.

Onderweg waren er de onvermijdelijke tunnels die mijn treintje voor soms onbepaalde tijd leken op te slokken.

Ik herinner mij dat gevoel heel levendig: het angstig en tegelijk naïef, hoopvol wachten, ademloos en zonder te durven bewegen tot het treintje weer tevoorschijn zou komen aan het andere eind van de tunnel. Wat zou hij beleefd hebben in dat zwarte gat? Ik liet hem rijden, ronde na ronde, zonder hem uit het oog te verliezen. Ik volgde hem langs de spoorwissels, de haltes in de stations, de andere treintjes van onze gezinsleden en de onvermijdelijke ontsporingen door overdreven snelheid of door een plotse hindernis op de sporen: een grap van een andere speler of een onhandige beweging van een van ons: dat was rap gebeurd, zoals we kris kras op de vloer lagen te midden van onze miniatuurwereld.

Als vandaag de uitdrukking “op de wereld zetten” juist betekent “bevallen, baren”, dan wil ik jullie graag uitnodigen daar even bij stil te staan, je het landschap van het leven voor te stellen en de trein van onze gedachten in gang te zetten. Maar eerst moeten we wat wagonnetjes van onze mentale functies aan onze locomotief vastklikken: bezinning, verbeelding, symbolisatie, extrapolatie, emoties enz. Laten we op ontdekkingstocht gaan naar gelijkenissen, zonder de wissels tussen het echte leven en dat kinderspel, die de woorden “op de wereld zetten” spontaan bij mij opriep, te forceren.

Op de wereld zetten ... maar welke wereld?

Er zijn gezinnen bij Levensadem die lang hebben kunnen nadenken in welke

wereld zij een kind wilden zetten, of twee of meer. Sommige ouders hebben de tijd kunnen nemen, hadden de energie en de kundigheid om een stevige wereld rond hun gewenst kind te bouwen, met vast werk, binnen de veilige omgeving van een lange, stabiele, enthousiaste, vastbesloten liefdesrelatie.

Anderen spannen zich in om hun droom voor een betere wereld voor hun kind waar te maken.

Sommige koppels gebruiken al hun verbeelding om hun kind te verwelkomen met wat ze maar hebben: bijvoorbeeld door een pover studentenkot om te vormen tot een zacht nest.

Nog anderen zullen hun kind echter op een wereld zonder enig decor zetten: ze hadden niet de nodige tijd of de nodige energie om de talloze moeilijkheden te overwinnen of ze hebben niet eens kunnen verlangen naar goede levensomstandigheden, want die werden hen nu eenmaal opgelegd of ze hebben het verdriet om een project dat hen nauw aan het hart lag maar mislukte nog niet kunnen verwerken.

Zo gebeurt het dat de omstandigheden waarin het kind wordt geboren pas op het laatste moment, bij de geboorte of erna, worden aangepast aan wat de baby nodig heeft.

Dit is het geval voor heel wat vluchtelingen die in een centrum de bevalling afwachten of pas op het laatste nippertje bij vrienden terecht kunnen. Wij worden regelmatig gevraagd om toekomstige ouders bij te staan om de komst van hun kind voor te bereiden. In 2018 hebben we zo **982 pakketten** kunnen bezorgen over heel

België (zwangerschapskleden, kleden voor de boreling, kinderen en jongeren, babygerief, meubels en speelgoed).

We ontmoeten ook vrouwen die hun ronde buik vasthouden zoals een kind zijn treintje, zonder sporen, in de speelkamer van de wereld, soms angstig, soms al te vertrouwd, op zoek naar iemand die hen wat sporen kan bezorgen.

Even terug naar het beeld van mijn treintjes: het absolute minimum dat mijn elektrische treintjes nodig hadden waren sporen en... het circuit met de elektriciteit om hen te doen rijden.

Samen met de mensen die beroep doen op Levensadem vooruitkijken naar een hele levensweg is één van onze belangrijkste opdrachten. Net daarom is de hulp die Levensadem aanbiedt, een hulp op lange termijn. Wij kunnen niet in de plaats van iemand anders leven, maar we kunnen wel helpen om concreet te kijken naar de toekomst met hun kind. De middelen om te overleven op korte, middel- en lange termijn moeten op elkaar aansluiten. De “ja” aan het leven van het kind bij het begin van de zwangerschap is een vertrekpunt dat nergens naartoe leidt als die “ja” niet telkens weer wordt uitgesproken in woord en daad tijdens het concrete leven van het kind, dag na dag, maand na maand, jaar na jaar. Veel gezinnen passen zich vlug of minder vlug aan dat voortdurend ja-woord aan. Sommige zullen langer hulp krijgen dan andere. Ik denk o.a. aan een eenoudergezin waarvan de zoon vandaag afstudeert en klaar staat om zelfstandig verder te gaan. Gedurende jaren heeft Levensadem de zieke moeder geholpen op medisch, sociaal, juridisch

en materieel vlak alsook op een meer indirecte manier financieel, relationeel en op andere vlakken, zodat ze in de loop van de jaren zelf het levenscircuit kon bouwen waarlangs haar zoon zich vandaag beweegt. Hoe groot is haar terechte trots wanneer ze vertelt over het succes van haar zoon! Zo kan ze er nu naar uitkijken haar zoon op de wereld van zijn eigen leven te zetten.

Iemand op de wereld zetten gebeurt bij elke belangrijke stap in het leven, bij elke beslissing.

Er gaat geen dag voorbij zonder dat wijzelf in ons eigen leven op de wereld gezet worden, terwijl we ons bewegen langs het aangelegde circuit van onze sporen, met meer of minder gemak wissels nemen en andere richtingen uitgaan.

Op de wereld zetten is ook loslaten...

Ik herinner mij hoeveel concentratie het vroeg om mijn locomotiefje op de sporen te zetten, alle wielletjes op exact de juiste

“Een kind op de wereld zetten betekent al meteen hem delen, hem op de wereld van de anderen zetten. Lytta Basset

plaats met de nodige druk om zich aan het circuit vast te grijpen en te kunnen rijden, en het dan op het juiste moment los te laten zodat het weg kon.

Zonder al die zorg vertrok mijn treintje niet maar ging schuin en ontspoorde. Ik moest dan herbeginnen met nog meer concentratie.

Dat vroeg van mij observatievermogen, coördinatie, kennis en ervaring en begrip van het hele proces.

Is het niet een hele kunst om op de wereld te zetten?...

Ik laat het nu aan jullie over om op basis van het voorgaande, eens na te denken over alle keren dat jullie jullie kinderen “op de wereld zetten” tot ze zelfstandig zijn. Wat denken jullie? Boeiend? Gevaarlijk? ... Onvermijdelijk in alle geval!

En wat te zeggen van de energie die ons klein innerlijk treintje krijgt en ons voortdurend doet evolueren? Zij is vitaal!

Die energie bestaat uit verschillende elementen en is dus niet zo gemakkelijk te omschrijven.

Op de vraag: **Waar vind je de energie om te leven, dag na dag en jaar na jaar?** zijn immers uiteenlopende antwoorden mogelijk.

Hier zijn er enkele, opgepikt tijdens onze gesprekken met mensen in Levensadem:

- *Het is mijn levensproject; het feit een doel te hebben en te zorgen dat ik dat realiseer.*
- *De hoop doet mij leven.*

- *Het is dat ik de richting die mijn leven kon uitgaan heb ontdekt en dat ik goesting heb om er helemaal voor te gaan.*

- *Het is mijn kind.*

- *Het is mijn geloof in God (ongeacht zijn naam, de vorm, de godsdienst) en dus mijn geloof in de mensen;*

- *Het is uit gewoonte.*

- *Ik vind mijn energie om te leven omdat er elke morgen dingen te doen zijn, stappen te ondernemen. Om die te kunnen doen moet je minstens 51% optimistisch zijn en 49% pessimist. Er is dus een zekere dosis goede moed nodig.*

- *Omdat ik de dingen aanvaard zoals ze komen.*

- *Het is mijn familie. Ik heb zoveel gekregen dat ik vandaag op mijn beurt wil geven door onder andere een nieuw gezin te stichten.*

- *Ik vind mijn energie in de relatie met anderen, in beminnen en bemind worden; nuttig zijn en weten dat ik ook kan rekenen op anderen bij tegenslagen. Weten dat ik van betekenis ben voor een ander.*

- *Mijn motor is mijn vrijheid, zelfs als ze op bepaalde momenten een rem betekent.*

- *Ik vind mijn energie in het feit passies te hebben, mijn vrienden en mijn familie.*

Het is niet altijd gemakkelijk om op deze vraag een antwoord te geven. Sommigen hebben vanzelf de nodige levensenergie. Anderen zijn doorheen het lijden tot besef gekomen dat momenten van moedeloosheid hen gebracht, zelfs gedwongen hebben, te putten uit die levensbron, over de grenzen van

de gewoonte heen, soms tegen hun verlangens, desillusies en weezin in. Om er te geraken hebben ze de bron van levensenergie moeten opsporen en zich soms gevaarlijk diep moeten bukken om ervan te drinken...

Zonder echte relaties met welwillende, respectvolle anderen, zonder iemand aan hun zijde om hen te helpen recht te komen en samen uiteindelijk een glimlach te delen aan het eind van de tunnel, voelen velen zich .... leeg, zonder energie.

In 2018 hebben een 50-tal steungezinnen zich geëngageerd om met een nieuw gezin vriendschapsbanden aan te knopen, om de moeilijkheden die in het begin van de zwangerschap opdoken, samen aan te pakken.

Daarbij komen nog de ontelbare helpende handen van vrijwilligers. Als advocaat, babysitter, tolk, prenatale kinesist, huisarts, notaris, kinderarts, leerkracht, psychiater, kinesist, vroedvrouw... hebben ze verschillende gezinnen geholpen.

We hebben ook samengewerkt met een 40-tal organisaties, instellingen, vzw's, om de gezinnen zo efficiënt mogelijk te helpen.

En als dan alles “draait”: hoe zalig te kunnen stoppen met organiseren en het circuit, het landschap, de wissels, de energie... aan te passen.

Hoe zalig met je ogen het treintje kunnen volgen..., blij zijn dat een obstakel wordt overwonnen...; meegaan met de beweging van het leven ... gewoon toekijken... Ook dat is “op de wereld zetten”.

Elk menselijk leven is een avontuur, een mirakel en een wonderbaarlijk schouwspel”. (J. D’Hormesson)

En jullie, wat maken die 4 woorden “op de wereld zetten” bij jullie wakker?

Micheline

(Toeval of niet? Micheline is ook de naam van een “autorail” : een oud spoorrijtuig! Lees maar eens op Wikipedia)

EEN JAAR IS ZO VOORBIJ EN DAN IS HET ALWEER FEEST!

Zaterdag 8 juni, zaterdag voor Pinksteren was het dus inderdaad weer zover: feest van Levensadem.

Thema dit jaar: Wat maakt Levensadem speciaal?

Direct wanneer je binnenkwam in de bekende zaal kon je er niet naast kijken: op basis van prachtige reuze posters – een cadeau van een bekende winkel van kinderkleding - had Micheline composities gemaakt met creatief knip en plakwerk om de specifieke kenmerken van onze werking uit te beelden; de posters waren bijzonder geslaagd en trokken direct de aandacht.

Na de picknick bracht het echtpaar Rizzo ons hun getuigenis.

Ze vertelden over hun diep verdriet bij het verlies van hun dochter Patricia (bij de aanslag in 2016 op de metro in Maalbeek) en hoe uit die rouw het verlangen groeide om met de giften die ingezameld waren voor de families van de slachtoffers een positief project ten bate van kinderen te financieren. Uiteindelijk kozen ze voor het inrichten van een nieuwe speeltuin voor Levensadem in L'Envie de Souffler in Pesche. Een pakkend getuigenis.

Toen was het tijd om wat dieper op het thema van de dag in te gaan, niet zonder een ludieke toets (het is niet voor niets feest!).

Onder de leiding van Kim speelden we in groepjes spelletjes die enkele typische kenmerken van Levensadem

illustreerden.

We begonnen met een variant op "Schipper mag ik overvaren", waaruit al direct bleek wat een enorme diversiteit er is onder de aanwezigen...

Verder kwamen aan bod: onze beschikbaarheid 24/24 wat vermakelijke mimes opleverde en de begeleiding op lange termijn door steungezinnen en diverse vrijwilligers (elke groepje moest zijn "moeder" langs een hindernissenparcours brengen!). De activiteit bereikte haar hoogtepunt in het spel van de sokjes dat illustreerde hoe Levensadem geeft wat het krijgt. Spel van de sokjes??? Elk spelend groepje heeft een voorraad "enkele" sokjes. Die brengen ze één voor één over naar een centraal punt waar een grote bak staat met daarin alle bijpassende sokjes.

Op dat centrale punt proberen de verantwoordelijken van de antennes zoveel mogelijk en zo snel mogelijk de bij elkaar passende sokjes bijeen te voegen en dan terug te bezorgen aan hun

respectievelijke groepje. Het groepje met het grootste aantal sokkenparen wint. Als je hier niets van snapt, is het omdat je er niet bij was. (wees gerust: volgend jaar is er weer een feest!)

Na de traditionele fruitsla als vieruurtje sloten we de dag af met een interlevensbeschouwelijke viering met lezingen uit Koran en Bijbel omkranst door een paar (last minute!) getuigenissen en het intussen goed gekende lied van Levensadem.

Een mooi moment was nog de hulde aan Marcel en Jeannine Caron voor hun jarenlange dienst van onthaal (materieel én spiritueel) van de gasten in l'Envie de Souffler.

L'Envie de Souffler.

Rue Hamia, 3
5560 Pesche

Dany en Nadia Van Den Berghe
060 514 582

DE POORTEN VAN L'ENVIE DE SOUFFLER WAAIDEN WIJD OPEN!

Op zondagen 28 juli en 11 augustus zwaaiden de poorten van L'Envie de Souffler wagenwijd open.

Als apotheose van een weekje met extra animatie voor de vakantiegasten door Lionel en Catherine was iedereen welkom om een kijkje te komen nemen

De vakantiewoningen lagen er weer piekfijn bij en de totaal vernieuwde speeltuin (zie vorig artikel) kon uitgetprobeerd worden door de kinderen. En natuurlijk stond op het programma ook een gezellige barbecue waaraan ieder zijn bijdrage leverde.

De 28e juli kondigde zich nochtans niet al te best aan voor een barbecue in open lucht. België zal altijd België blijven: na enkele weken stralend zomerweer (herinnert u zich het hittesterecord van 25 juli?) dook de temperatuur plots 20 (twintig!) graden naar beneden en hingen er lage, vochtige wolken boven het golvende landschap rond Pesche.

Maar niet getreurd. Door een gelukkig toeval (?) was de privé-woning van de familie Caron (zie vorig artikel) al ontruimd en konden we van die ruimte gebruik maken om ze vol te stouwen met plooitafels en dito stoelen. Het werd er knus zitten.

Trouwens: het bleef droog, zodat Jacques en zijn helpers hun kokswerk buiten konden doen en na de middag klaarde de hemel helemaal uit. Zo konden de kinderen voluit spelen in de splinternieuwe speeltuin. Daar verzorgden Jacques en Micheline als slotakkoord van de dag nog een dank- en bezinningswoord rond het ontstaan van dit project.

Intussen hebben Marcel en Jeannine Caron de fakkel van Pesche doorgegeven. Sinds 17 augustus heeft het echtpaar Dany en Nadia Van den Berghe zijn intrek genomen in de gebouwen van l'Envie de Souffler. Ze zijn vol ongeduld

en enthousiasme om de vakantiegangers even goed te onthalen als Marcel en Jeannine dit jarenlang gedaan hebben. Hun handen jeuken om aan het werk te gaan.

We willen hen nu al bedanken voor het engagement dat ze op zich genomen hebben en voor al het werk dat ze in de toekomst in ons vakantiecentrum zullen verrichten!

**Even uitblazen in Pesche?
De moeite waard! Neem contact op
met Levensadem op 03 449 48 26
of info@levensadem.be**

SERENITEIT/ RUST DELEN

Ik voelde me verloren, wanhopig, vol pijn en angst afgewezen te worden, vertwijfeld en in tranen.. ik wist niet meer wat te doen met dat kleine wezentje in mijn handen.

Hij vroeg enkel liefde van zijn beide ouders. Maar ik bleef alleen en hulpeloos voor dit bolletje vol vreugde dat me met zijn prachtige en vertederende oogjes aankeek.

Ik zag geen uitweg voor de onzekere situatie waarin ik me met mijn zoontje bevond. Toen sprak een vriendin mij over een vzw "Levensadem".

Aarzelend, vol paniek en angst, belde ik het nummer. Aan de andere kant van de lijn hoor ik een warme en rustgevende stem die me antwoord geeft en vraagt wat ze kan doen om me te helpen. Een tiental minuten heeft deze vrouw naar me geluisterd en me dan heel teder en zonder een aarzeling voorgesteld elkaar te ontmoeten. Ik woonde aan het andere eind van het land.

Ik was sceptisch, ik kon niet geloven dat deze mysterieuze, weliswaar bemoedigende, stem van zo ver zou komen, enkel om te komen luisteren naar een gebroken en droevig iemand.

Wanneer dan, buiten elke verwachting, de bel ging, ben ik gaan opendoen en

stond ik oog in oog met een koppel! Ik vroeg hen hoe ik hen kon helpen; zij antwoordden dat ze een afspraak met mij hadden! Ik geloofde mijn ogen niet: die mensen aan de lijn van die vorige dag waren échte mensen van vlees en bloed. Ik kon het niet geloven.

Vol verwarring liet ik hen binnen in mijn "grote" kamer van 8 vierkante meter, met mijn zoontje slapend in een hoekje van mijn bed, dat ook dienst deed als stoel, want ik had geen andere meubels. Ik zie nog altijd hoe Damien in de chaos opstaat, naast mijn bed een flesje oprapt en het op de rand van mijn bed zet.

En dan begint mijn zoon plots te wenen. Ik wist niet wat doen: hem zijn flesje geven of met mijn belangrijke bezoekers praten. Caroline zag mijn onhandigheid,

mijn gebrek aan zelfzekerheid en vroeg me met een kalmte die ik nog nergens ontmoet had, of ze de baby mocht opnemen en zijn flesje geven!...

Natuurlijk geef ik haar de baby en hij wordt rustig. Hij laat zich charmeren door de grote armen die hem opnemen en vindt zijn rust terug.

Een uur later zaten ze er nog; het deed zoveel deugd hen aan mijn zijde te weten terwijl ik mijn moeilijkheden deelde. Ik had maar één wens: dat de tijd zou stilstaan zodat mijn zoon en ik konden verder genieten van de stralende positieve energie vol bemoeiding.

Wanneer ze op het punt staan te vertrekken haalt Caroline iets uit haar

tas dat vandaag voor mijn zoon en mij een symbool geworden is van vrede en hoop: een knuffel. Mijn zoon laat het niet meer

los, is er erg aan gehecht.

Maar het mooie avontuur was nog niet ten einde. Verschillende keren hebben jullie me gerief voor de baby bezorgd en gevraagd hoe het met ons ging. Ik ben jullie eeuwig dankbaar voor jullie vrijgevigheid, menselijkheid, steun en beschikbaarheid.

Op de dag dat jullie bij mij op bezoek kwamen heb ik begrepen dat ik mijn tranen moest drogen en vooruitgaan omwille van dit kind.

Vandaag wil ik jullie mijn dankbaarheid tonen en ik wens jullie geluk met het werk van Levensadem.

Ik maak gebruik van de gelegenheid om jullie te zeggen dat mijn baby intussen één jaar is. Hij is in goede gezondheid en kan al stappen.

Ik probeer mijn leven weer op te bouwen en enkele van mijn dromen te realiseren. Ik ben zo blij om enkele woorden met jullie te delen dat ik liever niet wil stoppen.

Dank u wel om er te zijn voor al wie lijdt en in nood verkeert omwille van een zwangerschap in moeilijke omstandigheden.

Christelle

EEN VERHAAL VOL TWIJFELS EN BERICHTJES..

Maandagavond rond 18u krijgen we telefoontje: A. is 12 weken zwanger en heeft voor woensdag een afspraak voor de abortus. Uitstellen kan niet meer. Ze blijft maar twijfelen, is wanhopig en wil graag een gesprek. Als het kan persoonlijk en anders per telefoon. Zelf komen gaat niet, ze heeft geen auto en het openbaar vervoer is te complex.

We verzetten een andere afspraak van die avond en gaan naar haar toe. In een café ontmoeten we elkaar. Ze heeft geen Belgische nationaliteit maar woont en werkt in België. Haar werk stopt een paar maand later. Wat

daarna??? Uit een eerste huwelijk heeft ze een tienerzoon, maar hij is autistisch, wat voor de nodige problemen en moeilijkheden zorgt. Ze heeft wel een goede band met hem. Hij gaat regelmatig naar zijn vader. Haar tweede huwelijk was met een buitenlander, maar ze zijn gescheiden omdat haar zoon niet kon verdragen dat een andere man dan zijn vader bij hen woonde. Ze zijn wel bevriend gebleven en zien elkaar

nog regelmatig. Van hem is ze nu zwanger. Haar familie woont in het buitenland, zij heeft één of twee goede vriendinnen hier. Dat is al. Haar ex wil het kind wel houden, het is zijn eerste. Haar verstand zegt: veel te moeilijke situatie: hoe gaat de zoon reageren? Hoe moet het met een tweede kind alleen, en als ze het houdt- zij is christelijk, hij moslim, hoe moet dat? Over een paar maand loopt haar contract af, zal ze werk vinden? Terug een baby, en al dat werk en geregeld... Is het wel verstandig een kind te willen houden in deze omstandigheden? Ze is ook al wat ouder...

Maar haar gevoel is duidelijk: zij wil eigenlijk geen abortus.

We hebben een lang gesprek, maar ze blijft twijfelen en angstig zijn. Wij bieden in ieder geval ondersteuning aan door een ander gezin, al zeker in verband met het autisme van haar zoon. Hij krijgt nu thuisonderwijs omdat er op school te veel problemen waren. We willen helpen een netwerk rond haar uit te bouwen.

We weten niet of het gesprek haar veel geholpen heeft: ze blijft twijfelen. Ik vind wel heel snel een gezin met autistische kinderen dat meteen wil helpen. Ik sms dat meteen op dinsdag.

Ze antwoordt: "Bedankt voor uw berichtje, heel fijn dat jullie en deze mensen ons willen helpen. Ik heb een heel slechte nacht gehad helaas, veel denken en twijfelen. Mijn ex heeft vanmorgen nog gezegd dat hij mijn beslissing zal respecteren wat ik ook zal kiezen en wat ook dat ik moet doen wat goed is voor mij. Helaas blijf ik vreselijk twijfelen."

Een paar uur later sms't ze: "Als het kindje zijn vader niet zou kennen, zou het dan verantwoord zijn het te houden?" Ik antwoord: "Het zal bemind zijn door zijn of haar moeder en familie en die liefde maakt het verantwoord, denk ik."

Opnieuw een vraag: "Wat denkt u over mijn situatie? U mag heel eerlijk zijn hoor." Antwoord: "Ik denk niet dat je bang moet zijn. Je hebt veel liefde in je. Je mag vertrouwen hebben in jezelf, ook in deze omstandigheden." Ze vraagt of ze mij woensdag mag bellen. Ze waardeert heel erg "dat we aan haar denken".

Woensdagmorgen 11u is de afspraak in het abortuscentrum.

Om 9.15u stuur ik een SMS: "ben in gedachten bij jou."

9.16u: A. ik denk dat ik ga zo meteen.

We sms'en een hele tijd over en weer...

10.10u: A.: ik ben heel bang dat ik het

straks laat gebeuren...

10.43u: A.: ik voel me niet sterk genoeg meer. Ik wil een normaal gezin en een blijde zwangerschap, geen angst en onzekerheid meer.

10.45u: V: ik voel met je mee...

En dan niets meer tot... 14.05u: A.: ik heb het niet kunnen doen.

's Anderendaags krijg ik een mail met het verhaal:

"Veva,

Ik heb heel wat te vertellen.

Ik ben gisteren inderdaad naar het abortus centrum gegaan. Ik heb de pilletjes die ik in moest brengen aangepakt en ben naar het toilet gegaan. Mijn vriendin wachtte bij de deur op mij. Toen ik eenmaal de pilletjes in moest brengen lukte het niet, ik kon het niet.

Mijn verstand was er klaar voor, maar ik kon het niet.

Ik heb daar 50 minuten gezeten en toen zei ik tegen mijn vriendin, "ga eens vragen of het nog kan want ik heb al zo lang gewacht."

Toen ze dat ging vragen zei de vrouw achter de receptie dat het nog wel kon. Toen vanuit het niets stond er een andere vrouw (medewerkster) en die vroeg: "wat lukt er niet?"

Toen zei mijn vriendin dat ik twijfelde, die vrouw kwam direct naar het toilet en klopte op de deur. Ik deed open en stond daar huilend met de pillen in mijn hand.

Die vrouw vroeg waarom ik twijfelde en

ik zei: "ik kan het gewoon niet". Ze zei direct: "geef die pillen maar aan mij, die gaan de prullenbak in. Dit is niet oke zo. Jij hebt nog geen keuze gemaakt. Ga jij eerst maar eens zwanger zijn en voelen wat dit voor je betekent en niet alleen met je hoofd denken over alles. Laat de praktische zaken en mensen om je heen los uit je hoofd en ga voelen wat dit voor jou betekent."

Ze was zo direct en duidelijk en ze zei: "als ik jou zo zie moet ik tegen de dokter zeggen dat een abortus niet oke is. Ga maar naar huis en wees zwanger", dat is wat ze zei. En toen stonden we weer buiten.

Ik ben die vrouw nog elke minuut dankbaar. Ik had dat zo nodig. Ze was ook opeens weer verdwenen, het leek op een wonder echt waar.

Toen die avond ben ik bij mijn ex langs gegaan en ik was bang dat hij boos zou zijn omdat ik ook zijn leven overhoop zou gooien. Maar hij pakte me vast en zei dat ik de goede keus gemaakt heb. Hij was zo lief en zo blij. Hij zei, nu is de beslissing gevallen en ik wilde dat jij dat deed, alleen dan is het echt. En hij wil opnieuw met mij en mijn zoon en ons kindje een

gezin gaan vormen. Dat was het tweede wonder.

Nu vandaag voelde ik de kracht om het tegen mijn zoon te vertellen. Dat heb ik gedaan en hij was onder de indruk maar reageerde zo ontzettend lief. Hij praat er steeds over nu en ook wel ongeloof hoor, maar hij vindt het ook wel heel leuk en spannend. Wat betreft mijn zoon en ex, dat ging altijd moeilijk, maar mijn zoon zei: "mama alles verdient een tweede kans". Het is echt een grote jongen, en ik ben zo trots op hem en zijn reactie. Dat was het derde wonder voor mij.

Er is dus heel wat gebeurd, en alles is eigenlijk veel beter gegaan dan verwacht. Ik kan nog niet geloven dat dit zo goed gegaan en afgelopen is allemaal. We hebben nog een lange weg te gaan hoor en er zullen best

nog hindernissen ontstaan maar die overwinnen we wel."

Haar verhaal gaat nu verder, in een nieuw hoofdstuk.

Veua en Jo

VERRE VAN WEG

De Vlaamse zangeres Mira gaat dit najaar op tournee met een programma waarin ze een schat aan liederen laat (her)ontdekken over rouw, verdriet en liefde voor wie er niet meer is. Het programma wordt geproduceerd in samenwerking met de Gezinsbond. Vooraf brengt ritueelbegeleider Caroline Meerschaert verhalen over het verlies van een kindje rond de geboorte.

In het nummer van "De Bond" van juli 2019 vertelt Mira haar eigen verhaal over het verlies van haar dochtertje Sam voor de geboorte.

Hier enkele uittreksels uit dit artikel

"Ik was vijf maanden ver en kon eindelijk voorzichtig van de zwangerschap genieten. Tot een volgende echo liet zien dat Sam niet goed groeide. Een operatie bij de geboorte zagen de dokters niet zitten. Het zou een opeenstapeling van problemen meebrengen waaronder hersenschade. Bij het volgende onderzoek kwam de klap: de prognose was uiterst negatief."

"Meteen daarna is de bevalling ingeleid en werd Sam dood geboren.... Hoe hard het ook was, het is zo belangrijk dat we die korte tijd met haar ten volle konden beleven.... Ik was kapot van verdriet maar ook trots op haar; ze was zo mooi."

"Terug thuis heb ik heel erg geworsteld met het recht om te rouwen... Het is zo belangrijk dat de maatschappij je dat recht geeft. Rouw is heel complex en bij ons kwam daar nog een soort schuldgevoel bovenop."

"In muziek kon en kan ik veel kwijt. ... Ik heb zelf

ook troost geput uit muziek van anderen... In die periode is het idee ontstaan voor een voorstelling met liederen over verlies."

"Ik heb een manier gevonden om Sam in mijn leven te brengen en kan daarmee voort. Ik zal altijd haar naam blijven noemen: ze hoort bij ons gezin. Toen Otto geboren werd, vroeg de vroedvrouw: "En, lijkt hij op zijn zus?" Dat iemand weet dat je op zo'n moment heel erg aan je gestorven kind terugdenkt en dat gewoon vraagt, doet deugd..."

Ik ben nu meer bestand tegen onzekerheid dan voorheen. Sam verliezen was keihard, maar ik leef nog, ik heb het aangekund en ik heb daarna twee gezonde jongens gekregen.

Sinds de dood van Sam tel ik ook veel meer mijn zegeningen. Het is niet vanzelfsprekend dat de jongens gezond zijn. Soms overvalt me de angst dat ook hen iets kan overkomen, maar ik laat dat niet de overhand nemen. Ik koester ons geluk.

Info en tickets over Mira's programma via www.gezinsbond.be/verrevanweg

Levensadem werkt mee met dit project.

Gezinsbond
groeit met je mee

NIEUWS UIT AFRIKA

Sinds een aantal maanden hebben we na veel communicatieproblemen eindelijk regelmatig contact met de verantwoordelijken van Levensadem in Kibungo, Rwanda, en in Goma in Congo. Regelmatig krijgen we berichten zoals:

Christine en Etienne, verantwoordelijk echtpaar voor Kibungo, Rwanda:

“Wij willen graag met jullie onze vreugde delen: we hebben opnieuw een zwangere vrouw in moeilijkheden kunnen opnemen. Haar naam is Sandrine, ze is 23. Ze heeft veel problemen, heeft geen ziekteverzekering, geen kleren voor zichzelf en de baby, geen voedsel.. Maar wat interessant is: we hebben een gezin gevonden dat haar vrijwillig wil bijstaan, een steungezin...”

“Vorige zondag hebben we Joceline (een andere zwangere vrouw) uitgenodigd om haar wat spulletjes te geven die we voor haar baby hadden gevonden. Ze was heel ontroerd...”

... Joceline is vorige nacht in arbeid gegaan maar het gaat niet vooruit ... de dokter heeft nu beslist een keizersnee uit te voeren....”

’s Anderendaags: “Terwijl de voorbereiding van de operatie nog volop bezig was, is ze op natuurlijke manier bevallen van een jongen. Nu stellen ze het allebei goed”.

“Gisteren zijn we naar de centrale van SAKARA gegaan om Levensadem te promoten. Het was echt goed. De mensen waren heel tevreden en hebben veel vragen gesteld!...”

Onze correspondenten in Goma:

A. heeft me gisteren bezocht, we hebben het vormingsprogramma op punt gesteld. Het is voorzien voor maandag en dinsdag vanaf 15.30u. (...) We verwachtten 50 personen. (...) Sinds een tijd ondergaan we de groeiende onveiligheid in de omgeving van Goma: Ndosho, bij Pascal en Alphonse, en zelfs in Mungunga.

Sinds een tijd ondergaan de inwoners moordpartijen, ontvoeringen, inbraken, zonder dat de overheid ingrijpt...

In Goma hebben de verantwoordelijken een whatsapp-groep gevormd, om informatie uit te wisselen, elkaar te bemoedigen en te helpen. Ze hebben ons in de groep opgenomen, zo krijgen we al

het nieuws van het veld bijna meteen.

“Dag families, één van onze moeders is met keizersnee bevallen van een meisje...”

“Dag families, Nzulo (de naam van een wijk in Goma) heeft een babyuitzet nodig. De bevalling is voorzien voor begin april. Bedankt om mee te zoeken...”

We krijgen ook veel foto's en getuigenissen, zoals die hieronder, uitgezonden door KTO en door onze vrienden uit Goma naar ons gestuurd:

geologisch schandaal beschouwd wordt, terwijl de bevolking er extreem arm en ongelukkig is.

Congo wordt vandaag bekeken zoals die man die van Jeruzalem naar Jericho afdaalde en in handen viel van een rover die alles van hem afnam, hem afranselde en halfdood achterliet.

In deze ellendige omstandigheden weet het volk niet meer tot welke heilige het zich moet wenden. In deze context van duisternis voor het volk, verschijnt de kerk als een bron van licht en hoop. De katholieke kerk van Congo heeft vastgesteld dat het ongeluk van het volk simpelweg veroorzaakt wordt door de slechtheid van het menselijk hart.

De mensen die ons besturen, die ten dienste staan van de grootmachten, van grote mijnorganisaties uit de hele wereld, gedragen zich echt als roofdieren. De Kerk heeft besloten zich aan de kant te scharen van het volk, om zijn wonden te verzorgen. De katholieke Kerk in Congo beheert ongeveer 50% van de infrastructuur voor onderwijs en gezondheidszorg. Op het sociaal-politiek vlak is het ook de katholieke kerk die geholpen heeft, die de politiek klasse heeft begeleid om een akkoord te sluiten, het zogenaamde Sint-Sylvesterakkoord, en die de voorbije verkiezingen heeft mogelijk gemaakt.

Deze situatie, deze keuze van de kerk bezorgt haar enorm veel moeilijkheden. Want degenen die het volk doen lijden, aanvaarden de rol van de kerk niet.

We hebben vorig jaar verschillende

Mgr. Fridolin Ambongo (aartsbisschop van Kinshasa, Congo)

“Ik ben hier als getuige, maar als getuige van de beproevingen van een volk. Mijn volk dat niets anders eist dan het recht te leven en waardig te leven. Deze situatie is schering en inslag in Congo, een land dat zo onmetelijk rijk is dat het als een

doden geteld tijdens de betogingen voor democratie: mannen, vrouwen en kinderen die enkel het recht opeisten om te stemmen. De houding van de kerk wordt gemotiveerd door de overtuiging dat het geloof eerst en vooral een engagement is en een engagement aan de zijde van wie lijdt, van wie niet voor vol wordt aangezien, van wie zijn wanhoop uitschreeuwt tot God. En de Heer luistert meer naar de klacht van een ongelukkige dan naar de mooie muziek van de machtigen van deze wereld. Door dit engagement getuigt de kerk, dankzij de priesters, Godgewijden en leken, van een geloof dat vrucht draagt.

Er is veel bloed gevloeid in Congo, u hebt het bij de voorstelling gehoord; jonge meisjes die gedood werden vóór het kerkgebouw, kinderen die gedood worden enkel omwille van hun geloof, terwijl ze alleen maar het recht opeisen om te leven als mens, te leven zoals God het wil.

Ik ben hier in uw midden om jullie te vragen ons te blijven steunen in onze strijd om meer waardigheid, meer waardering voor de Congolese man en

vrouw. Ik smeed jullie te bidden voor het hele volk, in de wetenschap dat wat in Congo gebeurt, bijna dezelfde situatie is die ook in bepaalde andere landen voorkomt, specifiek in Afrika. Bid vooral voor de herders.

Onze standpunten brengen ons in direct conflict met de machtigen van deze wereld, zeker in ons land. Omdat ons geloof ons zegt: “Hoelang de nacht ook duurt, uiteindelijk staat de dag op”. Gesterkt door deze overtuiging bidden en smeken we de Heer dat Hij helpt opdat die zon zo vroeg mogelijk opstaat voor ons volk. Hartelijk dank voor de steun die we nu al krijgen langs alle organisaties die ons nu een helpende hand bieden”.

Levensadem is één van die organisaties, klein te midden van anderen, rechtstreeks in het veld.

In Goma is Levensadem ingebed in de gezinsspastoraal, een stevige structuur van top tot basis, die het mogelijk maakt gezinnen op het terrein te helpen tot in de armste hoeken van de stad.

Dankzij uw giften op de rekening van “Afrika”, konden we eind april, begin mei een reis plannen naar Goma en Kibungu, om de actieve ploegen aan te moedigen ondanks de nood en onveiligheid in Goma.

We zullen jullie dus vers nieuws kunnen brengen in het volgend tijdschrift!

Dank om ons verder te steunen in onze missie.

Micheline en Jacques

DANK JE LIEVE NADA

We kenden je goed bij Levensadem, Nada. Hoe dikwijls heb je ons niet geholpen als vrijwilliger, zowel om het tijdschrift te versturen als om een alleenstaande moeder te steunen.

Eén dienst wil ik speciaal belichten vandaag: verschillende jaren was je bereid de leiding te nemen bij het klaarmaken van de fruitsla tijdens het jaarlijks feest van Levensadem.

Het is traditie dat wie naar het feest komt een stuk fruit meebrengt om daarmee de “fruitsla van de vriendschap” te maken. Jij hield ervan alle hulp in goede banen te leiden. Al die verschillende vruchten symboliseren al die moeders en vaders en kinderen die bij Levensadem langskomen. Alle verschillende nationaliteiten, alle talen en geloofsovertuigingen zijn er welkom. De fruitsla symboliseert de rijkdom van onze verschillen. Het sap van de appelsien, de mooie kleur van de aardbei, de stevigheid van de appel, de delicatess van de peer, het zoete van de banaan, de groene kleur van de hoop bij de kiwi... en ik kan nog doorgaan...

Nada, jij zag elke mens als mooi en uniek, net zoals elk stukje fruit in de fruitsla.

Dank je wel, Nada, omdat je altijd op zoek ging naar het goede en schone. Dank voor het oprecht getuigen over je strijd maar ook over je hoop. Dank ook voor het mooie getuigenis dat je ons hebt gegeven over het begeleiden van je vader tot aan het eind van zijn leven. Je hebt er

ons over verteld tijdens je getuigenis op het feest vorig jaar.

Een andere knipoog gaf je ons toen je ons en deze wereld verliet op 2 februari, de dag van de opdracht van Jezus in de tempel. Inderdaad, wij geloven dat je je hebt voorgesteld aan de Heer en net als Simeon hebt kunnen zeggen: “Nu Heer, kan uw dienaar in vrede heengaan, want ik heb het heil gezien dat gij hebt bereid voor de volken”.

Wij zijn ervan overtuigd dat je gevonden hebt waar je hart zo lang naar zocht.

Voor Levensadem,

Ghislaine en Charles

Ook **Thérèse-Marie** is een paar maand geleden overleden, “de lieve dame met het witte dotje”.

Ze kwam telkens helpen om het tijdschrift klaar te maken voor verzending en hielp jarenlang mee in de vestiaire om de kleren te sorteren met al haar bekwaamheid als naaister.

Ze was er ook aan het onthaal tijdens het jaarlijks feest en hielp mee wanneer een “geefwinkeldag” werd georganiseerd en ieder die het wilde kleding kon komen kiezen.

Met de glimlach, het hoofd lichtjes gebogen, keek ze je aan met tederheid en empathie alsof ze al je zorgen kende zonder dat je ze verteld had.

Ze is weggegaan maar blijft in onze herinnering, discreet en efficiënt; een kleine dame met een groot hart.

Micheline en Jacques

Hartelijk dank aan jullie allen om zo vrijgevig in te gaan op onze vraag naar steun eind 2018.

De dringende facturen zijn betaald; Levensadem kan weer verder.

Het jaar 2019 is in vliegende vaart van start gegaan en de 3 antennes hebben goed hun werk. Jullie hulp is dus noodzakelijk en zelfs onmisbaar... op alle niveaus.

Levensadem evolueert en groeit, bereikt dorpen en steden... maar de financiële steun groeit niet evenredig mee.

Het werk gebeurt wel voor het grootste deel door honderden vrijwilligers, maar daarnaast moeten we toch elke maand ongeveer 9500 euro betalen voor 3 salarissen, sociale lasten inbegrepen. Als we de mogelijkheid hadden, zouden we meer mensen in dienst nemen, want de taak van de verantwoordelijken (waarvan de meesten ook op vrijwillige basis werken) is zwaar.

Ons tijdschrift dient niet enkel om verslag uit te brengen over het concrete werk maar ook om het werk bekend te maken, zodat gezinnen die een zwangerschap in zware problemen beleven, met grote gevolgen voor de toekomst, ons kunnen vinden en weten dat ze niet alleen staan, dat ze kunnen rekenen op hulp, op lange termijn, op alle mogelijke vlakken: materieel, psychisch,

juridisch, sociaal, medisch, relationeel, spiritueel enz...

Natuurlijk is één van de betere manieren om die gezinnen te helpen met een minimum aan kosten voor de vzw, het doorgeven van al wat we krijgen aan materiaal, kledij, speelgoed en meubels: de resten van de overconsumptie in onze maatschappij. Maar ook dat kost geld. Zo is bv in 2018 meer dan 18.000 euro betaald aan kilometervergoedingen ten dienste van de gezinnen, en dan tellen we nog niet eens de kosten van al wie vervoer doet zonder hiervoor een vergoeding te vragen of voor een andere investering die ze gedaan hebben.

Omdat Levensadem groeit hebben we ook nood aan meer vrijwilligers. Zo zoeken de antennes van Brussel en Wallonië naar mensen die willen helpen bij het sorteren en het opslaan van het speelgoed in de de Frélaan 204 in Ukkel.

Elk kledingdepot zoekt meer mensen om te helpen bij het sorteren en opslaan van de kleding, het maken van pakketten en het vervoer naar de gezinnen.

Levensadem Vlaanderen is ook steeds op zoek naar gezinnen die zich willen engageren als steungezin en naar mensen die onze vzw in hun omgeving bekend willen maken.

Wij zoeken ook vrijwilligers die willen meewerken met het verbouwen en onderhouden van de gebouwen in Pesche. Om de gevels van Pesche die het meest te lijden hebben van de regen waterdicht te maken hebben we een offerte gevraagd: de prijs bedraagt ongeveer 10.000 euro. Al een jaar hopen we die som bijeen te krijgen. Intussen vergroot de schade in de appartementen. Het is een prioriteit om nieuwe schade aan de gebouwen te voorkomen.

Dank voor jullie trouw waaruit nieuwe engagementen kunnen groeien...

Een Afrikaanse vrouw zei ons enkele dagen geleden vlak voor haar bevalling: “Na mijn bevalling wil ik ook helpen”.

Levensadem steunen op de een of andere manier: iedereen kan het.

DANK!

*Jo en Veva
Micheline en Jacques
Damien en Caroline*

Babygerief in goede staat

Geef je babyspullen een tweede leven door ze aan LEVENSADEM vzw te schenken.

Je kunt ze bezorgen op volgende adressen of contact opnemen met

Floralaan 6
2640 Mortsel
03 449 48 26
info@levensadem.be

de Frélaan 204
1180 Brussel (Ukkel)
02 375 95 04
info@souffledevie.be

Al 25 jaar ondersteunt Levensadem vzw zwangere moeders en paren in moeilijkheden. Levensadem leeft uitsluitend van giften. Dank voor uw vrijgevigheid.

U bent Levensadem!

U bent Levensadem! Dus aarzel niet en geef vandaag nog aan je bank een doorlopende opdracht ten voordele van alle moeders en gezinnen die beroep deden op Levensadem.

Van harte dank, ook aan allen die ons nu al trouw, soms al jarenlang, steunen.

DOORLOPENDE OPDRACHT

Rekeningnummer van de opdrachtgever:

Naam:

Straat + nr. + busnr.:

Postnummer:

Gemeente

Bedrag:

Periodiciteit: maandelijks   tweemaandelijks   driemaandelijks

Data: Gelieve de overschrijving uit te voeren telkens de ..... van de maand.

Eerste verrichting op ...../...../.....

Rekeningnummer van de begunstigde: *kruis één van de mogelijkheden aan a.u.b.*

zonder fiscaal attest: BE29 0682 0636 1564 van Levensadem vzw, De Frélaan 204, 1180 Brussel

met fiscaal attest: BE14 3100 7989 8683 van Caritas secours, Slachthuislaan 28, 1000 Brussel
in dit geval, mededeling toevoegen: «732 107 LEVENSADEM»

Opgemaakt te .....

op (datum) .....

Handtekening

Op een bepaalde leeftijd komt het verlangen soms op om de herinnering aan ons levend te houden door een vzw die ons ter harte gaat, te steunen. Bent u in dit geval en denkt u dat Levensadem een organisatie is die de moeite waard is: praat erover met uw notaris. Alle informatie vindt u op www.testament.be.

Levensadem is ook weerhouden als "goed doel" op de site van Donorinfo. Donorinfo is in 2005 gestart als een stichting voor openbaar nut voor donateurs die in vertrouwen één of meer "goede doelen" wensen te ondersteunen. Donorinfo wil hen duidelijke en betrouwbare informatie geven, transparant, onpartijdig en gratis. www.donorinfo.be

Levensadem

J. et V. Verbeiren
Floralaan, 6
2640 Mortsel
03/449.48.26
info@levensadem.be

Antenne de Bruxelles , Brabant Wallon et siège social

J. et M. PHILIPPE
Avenue de Fré, 204
1180 Bruxelles
02/375.95.04
info@souffledevie.be

Antenne de Wallonie

D. et C. SCHWARTZ
Rue de la Chapelle, 26
5000 Namur
081/734.666
namur@souffledevie.be

*Levensadem luistert, geeft informatie
en biedt hulp aan wie ongewenst of onverwacht
zwanger is.*

*Levensadem geeft persoonlijke begeleiding aan
wie een kindje verloor tijdens de zwangerschap.*

Meer informatie vind je op

www.levensadem.be

of

www.souffledevie.be